

Det etniska säkerhetsdilemmat

- En idealtypsanalys av etniska konflikter

Abstract

In the world after the Cold War, internal and ethnic conflicts have been predominant. Ethnic conflicts have their own theories on why they erupt and what can be done to solve them. This essay seeks to analyze how the Ethnic Security Dilemma can explain the causes, and possible solutions, of today's armed ethnic conflicts. The basic notion of the security dilemma is that ethnic groups end up in armed conflict when trying to increase their own security, and this participation in war ends up decreasing their security instead.

By making an ideal types typology over different ethnic conflicts, and then analyzing the Ethnic Security Dilemma's impact on each conflict type I have found an answer to how the theory is relevant for the conflicts of today. The result of my study shows that the Ethnic Security Dilemma, when used in a broader sense, can indeed be relevant for understanding ethnic conflicts. Although, the security dilemmas in the ethnic conflicts can be difficult to detect because it is very rare, if not impossible, that the conflicts appear exactly as the theory suggests.

Keywords: Security dilemma, ethnic conflict, conflict resolution, ideal types.

Innehållsförteckning

1	Inledning	1
1.1	Frågeställning och syfte	1
1.1.1	Syfte	2
1.1.2	Förförståelse och hypotes.....	2
1.2	Teori	2
1.2.1	Kritik mot teorin.....	3
1.3	Metod	3
1.3.1	Idealtypsanalys	4
1.4	Material	4
1.5	Disposition	5
1.5.1	Avgränsning	5
2	Etniska konflikter	7
2.1	Orsaker till etniska konflikter.....	7
2.2	Förlopp och särdrag.....	8
2.3	Konfliktlösning.....	9
3	Det etniska säkerhetsdilemmat	10
3.1	Det etniska säkerhetsdilemmat.....	10
3.1.1	Förutsättningar för ett etniskt säkerhetsdilemma	11
3.2	Hur man löser det etniska säkerhetsdilemmat.....	11
4	Idealtyper	13
4.1.1	Mål	13
4.1.2	Statsskick.....	13
4.1.3	Metoder	14
4.1.4	Internationell inblandning	14
4.2	Idealtyperna.....	14
4.2.1	En utesluten idealtyp	14
5	Tablå över idealtyper av etniska konflikter	15
6	Analys	16
6.1	Den återhållsamma konflikten	16
6.2	Den okontrollerbara konflikten	16
6.3	Den våldsamma konflikten.....	17

6.4	Den återtryckta konflikten.....	18
6.5	Den uppmärksammade konflikten	19
7	Sammanfattande diskussion	21
7.1	Framtida forskning	21
8	Referenser	23

1 Inledning

Om vi studerar de väpnade konflikter som pågår runt om i världen idag blir det tydligt att den traditionella krigsföringen mellan stater, i strid om geopolitiska mål, är en ovanlig förekomst. Allt sedan Kalla krigets slut har vi istället kunnat se en kraftig ökning av de inomstatliga konflikterna. Den konflikttyp som varit mest framträdande är den där de stridande parterna utgörs av etniska grupperingar (Brown, 1997, s.97).

De etniska konflikternas utbredning har lett till ett ökat intresse av fenomenet inom den statsvetenskapliga forskningen. Det finns idag ett stort utbud av teorier som specifikt berör just etniska konflikter. Teorierna söker finna svar på alltifrån vad som utlöser väpnat våld mellan etniciteter till vad som kan göras för att konflikterna ska få ett fredligt slut (Rothchild, 1997, s.1)

Ett fascinerande, men sorgligt, särdrag hos etniska konflikter är att en långvarig fred tycks vara svår att få till stånd. Även i de fall då fredsavtal nås är risken stor att de etniska grupperingarna åter tar till vapen. Orsaken till att detta sker kan vara densamma som varför den väpnade konflikten blossade upp över huvud taget: de olika etniciteterna hamnar i strid för att båda sökt bevara sin egen säkerhet. Med andra ord kan konflikten vara resultatet av ett etniskt säkerhetsdilemma.

1.1 Frågeställning och syfte

Det etniska säkerhetsdilemman är vad denna uppsats kommer att behandla. Teorin om det etniska säkerhetsdilemman är mycket omtvistad. Kritiker framhåller bland annat att teorin inte går, eller är problematisk, att applicera på verkliga etniska konflikter. De menar att teorin saknar värde som förklaringsmodell.

Huruvida det etniska säkerhetsdilemman är en värdefull teori eller inte är en viktig fråga idag då etniska konflikter är dominerande. Min frågeställning i denna uppsats är därför som följer:

- Vilken relevans har teorin om det etniska säkerhetsdilemman för dagens etniska konflikter?

Det är här angeläget att förtydliga vad jag menar med relevans. Det jag kommer undersöka i min analys är två aspekter: etniska konflikters uppkomst samt etniska konflikters möjliga lösningar. Med relevans avser jag i frågeställningen om det etniska säkerhetsdilemman är möjligt att applicera på olika etniska konflikter och

om huruvida det tillför information och kunskap om de två aspekterna jag vill undersöka.

1.1.1 Syfte

Syftet med den här uppsatsen är att öka kunskapen om problematiken kring det etniska säkerhetsdilemmat. Etniska konflikter och konfliktlösning är populära forskningsområden men litteraturen kring det etniska säkerhetsdilemmat är relativt begränsad. Jag anser att det är ett mycket angeläget ämne för att teorin fokuserar på hur en långsiktig lösning av väpnade konflikter kan uppnås.

Syftet är inte att försöka slå hål på teorin om det etniska säkerhetsdilemmat, men inte heller att tala för den. I uppsatsen ämnar jag istället analysera under vilka förutsättningar den är relevant och när den inte är det. Min förhoppning är att de slutsatser jag når kan användas som komplement till teorin.

1.1.2 Förförståelse och hypotes

Jag har en del förkunskap vad gäller teorin om det etniska säkerhetsdilemmat då jag tidigare skrivit en mindre inlämningsuppgift om hur det etniska säkerhetsdilemmat är ett problem för konfliktlösningen på Sri Lanka. Det var denna uppgift som fick upp mitt intresse för problematiken som teorin behandlar och som fick mig att vilka dedicera detta arbete åt teorin. Min studie av Sri Lanka gav mig förförståelsen att etniska säkerhetsdilemman i högsta grad kan vara en tungt vägande faktor för etniska konflikters uppkomst och svårloslighet.

Inledningsvis hade jag för avsikt att göra en fallstudie för att se hur det etniska säkerhetsdilemmat spelade in just där. När jag skulle välja fallstudie fann jag det dock problematiskt på grund av att jag inte ansåg att de etniska konflikter jag studerade kunde anses falla under det etniska säkerhetsdilemmat. Det var detta som föranledde ett byte av infallsvinkel på min uppsats och det som lagt grunden för min hypotes.

Min hypotes är att teorin om det etniska säkerhetsdilemmat har olika relevans beroende på vilken typ av etnisk konflikt som råder.

1.2 Teori

Som säkert framgått kommer jag i den här uppsatsen att utgå från teorin om det etniska säkerhetsdilemmat. Denna teori har sitt ursprung i den realistiska teorin om säkerhetsdilemmat som från början behandlade stater och deras samspel. Det var först på 90-talet som teorin applicerades på etniska konflikter av Barry Posen (Roe, 2002, s64).

Säkerhetsdilemmat betyder att två parter, trots att båda har fredliga avsikter, hamnar i väpnad konflikt med varandra. Det gör detta för att de inte vågar lite på

den andra partens avsikter. Konflikten uppstår på grund av att de finner det för riskabelt för den egna säkerheten att vänta och se huruvida den andra parten attackerar eller verkligen har fredliga intentioner. Det bästa för den egna säkerheten blir då att vara den som anfaller först. Det tragiska dilemmat kommer av att ingen av parterna önskar en väpnad konflikt men hamnar i det ändå. Detta gör att deras säkerhet minskar, vilket är motsatsen till vad avsikterna var från början(Melander, 1999,s.16).

Det etniska säkerhetsdilemmat har fler aspekter än så, och det finns olika varianter av samma teori. För att verkligen kunna täcka hela teorin har jag valt att göra en mer grundlig beskrivning och diskussion av teorin senare i uppsatsen.

Jag kommer även att använda mig av teorier kring etniska konflikter i allmänhet och av teorier om konfliktlösning. Detta kommer dock bara att behandlas översiktligt och jag har inte för avsikt att redogöra för alla aspekter etnisk konfliktteori.

1.2.1 Kritik mot teorin

Vad som är viktigt att ha i åtanke när man studerar teorin om det etniska säkerhetsdilemmat är att det inte råder konsensus om huruvida detta är ett fenomen som ens existerar, om det är en korrekt beteckning eller om hur det bör användas som analysinstrument(Baylis, Smith, 2001, s.254).

Jag vill dock göra klart att jag har som utgångspunkt i denna uppsats att det etniska säkerhetsdilemmat existerar i konflikter och att teorin kan ha viktiga implikationer för analysen av dessa konflikter.

1.3 Metod

För att finna svar på min frågeställning kommer jag att göra en jämförande beskrivande studie. Det instrument jag kommer att arbeta med är en idealtypsanalys, en form av typologi, av olika typer av etniska konflikter. Genom att göra en idealtypsanalys av dagens etniska konflikter kan jag besvara min frågeställning genom att undersöka hur det etniska säkerhetsdilemmat är relevant för de olika konflikttyperna. Att göra en idealtypsindelning har fördelen att materialet och resultatet blir överskådligt och tydliggjort (Esaiasson mfl, 2004, s.154). En annan fördel är jag på detta sätt kan besvara min frågeställning utan att behöva granska varje enskild konflikt för sig. Vidare passar min undersökning bra för en idealtypsanalys då de ingående typerna kan besitta många olika egenskaper, vilket komplexa konflikter gör(Lundquist, 1993,s.103). Att göra en typologi är också ett bra instrument för att kunna undersöka nya konflikter genom att helt enkelt pröva vilken till vilken idealtyp de hör(Lundquist, 1993, s.82).

1.3.1 Idealtypsanalys

Idealtypsanalys är en metod som faller under den komparativa beskrivande studien. Den grundas således på jämförelse(Lundquist, 1993, s.102-103).

Idealtyper innebär, till skillnad från klassindelad analys, att de inte behöver kunna återfinnas i empirin. Syftet med dem är att de ska kunna säga något om verkligheten men de behöver alltså inte ha exakta empiriska motsvarigheter(Esaiasson mfl, 2004, s.154). Idealtyper kan ses som en stilisering av karakteristiska drag hos ett visst fenomen, i mitt fall etniska konflikter (Lundquist, 1993,s.82).

Det finns några saker att tänka på vid bruket av idealtypsanalys. Idealtyperna får inte sakna relevans för verkligheten, utan måste bygga på faktorer som går att se exempel på, även om det som sagt inte är nödvändigt att hela måste kunna återfinnas(Esaiasson mfl, 2004, s.158). Detta mål når jag genom att använda mig av teorin om det etniska säkerhetsdilemmat samt av kunskap om dagens konflikter för att skapa idealtyperna. Det är också viktigt att jag här använder mig av distinkt olika komponenter(Esaiasson mfl, 2004, s.158).

För att göra min idealtypsindelning så överskådlig som möjligt kommer jag att inledningsvis presentera den i tablåform(Esaiasson mfl, 2004,s.159).

1.4 Material

För att besvara min frågeställning har jag använt mig av ett stort urval av skrivet material.

Mitt kanske mest grundläggande material har varit den tillgängliga litteraturen om det etniska säkerhetsdilemmat. Utbudet har dock varit något begränsat inom detta område, men jag har ändå funnit litteraturen tillräcklig för att besvara min frågeställning. Det är framför allt artiklar och böcker skrivna av Melander, Kaufmann och Roe som behandlar det etniska säkerhetsdilemmat, då de är teorins främsta förespråkare. Som jag nämnde tidigare är det viktigt att komma ihåg att det etniska säkerhetsdilemmat är ett omtvistat begrepp, och detta har jag haft i åtanke när jag läst denna litteratur. Dock är samtliga ovannämnda forskare också noga med att poängtera problematiken med begreppet och samtliga diskuterar den kritik som finns mot deras egna teorier. Eftersom en övervägande del av litteraturen på temat det etniska säkerhetsdilemmat är kritisk, anser jag att jag genom det samlade materialet har fått och kan förmedla en välbalanserad syn på begreppet.

Jag har även använt mig av litteratur om etniska konflikter i allmänhet. Även denna litteratur är av framstående forskare på ämnet som till exempel Rothchild och Kaufman. När jag valde min litteratur för detta område letade jag medvetet efter artiklar och böcker som fokuserar på olika delar av etniska konflikter för att få en så bred kunskapsbas som möjligt.

Informationen om dagens etniska konflikter kommer från artiklar av Wallenstein och Harbom och deras arbeten inom Uppsala Conflict Database

Program. Detta är en mycket pålitlig och välrenommerad källa. Ett problem med källan är att materialet inte varit till dagsdato uppdaterat. Detta har jag dock bortsett ifrån eftersom de förändringar som skett i världens konflikter under ett år inte bör påverka svaret på min frågeställning, då detta kommer bygga på de konstruerade idealtyperna, som i sin tur bygger på det material jag har.

1.5 Disposition

Inledningsvis i uppsatsen kommer jag att ge en övergripande beskrivning av etniska konflikter och vad som karakteriserar dessa. Definitioner, orsaker och särdrag kommer att behandlas. Jag kommer även att kortfattat redogöra för olika former av konfliktlösning och vilka för- och nackdelar de kan ha. Jag kommer dock inte att gå in djupare i detta breda och extensiva teoriområde då konfliktlösning av etniska konflikter i stort inte är i fokus av denna uppsats. Istället kommer jag att återkomma till konfliktlösning inom det teoretiska spekrat av det etniska säkerhetsdilemmat i den senare delen av uppsatsen. Det är dock av stor vikt att inkludera ett särskilt stycke om etniska konflikter då denna kunskap underlättar, eller till och med är en förutsättning för att fullt ut förstå det etniska säkerhetsdilemmat.

Som tidigare nämnts kommer teorin om det etniska säkerhetsdilemmat att tillägnas ett eget kapitel för att jag ska kunna behandla samtliga aspekter av teorin på ett utförligt sätt. Jag kommer i detta kapitel att gå igenom teorins historiska bakgrund, framväxt och utveckling. Jag kommer även att redogöra för vad teorin betyder och innebär för synen på etniska konflikters orsaker, skeenden, och möjliga lösningar.

I uppsatsen följer sedan min idealtypsanalys, samt kortfattade beskrivningar om vad de olika konflikttyperna innebär. I den därpå följande diskussionen går jag in på djupet om hur teorin om det etniska säkerhetsdilemmat kan användas som modell för varje specifik konflikttyp.

Jag kommer att avsluta uppsatsen med mina slutsatser och egna funderingar. Jag kommer även att ge min syn på hur den framtida forskningen inom det etniska säkerhetsdilemmat kan utformas samt filosofera kring hur mitt eget forskningsarbete på området skulle kunna utvecklas.

1.5.1 Avgränsning

Etniska konflikter, säkerhetsdilemmat och konfliktlösning är stora forskningsområden och jag har därför varit tvungen att göra vissa avgränsningar för att ha en möjlighet att göra en djupdykande analys inom ramarna för uppsatsen.

Den största avgränsningen i mitt uppsatsarbete har jag fått göra i skapandet av idealtyperna. Jag har som sagt utgått från dagens etniska konflikter i skapandet av typologin och jag har där valt ut de faktorer som jag ser som de mest karakteristiska och avgörande för dessa konflikter. Det är med stor sannolikhet möjligt att välja ut fler faktorer och på så sätt utforma flera eller mer omfattande idealtyper. Detta har jag valt att inte göra just på grund av att jag vill kunna diskutera de olika typerna ingående.

Avsnittet om konfliktlösning hade kunnat utvecklas. Jag anser dock att detta är ett så brett område att det skulle vara omöjligt att redogöra för samtliga aspekter av detta forskningsområde inom ramen för uppsatsen. Vidare anser jag att det är tillräckligt med en kortare redogörelse av konfliktlösning för att tillfullo förstå och kunna resonera kring det etniska säkerhetsdilemmat.

2 Etniska konflikter

Etniska konflikter är en form av inomstatlig konflikt mellan staten och en eller flera etniska grupperingar (Harbom, Melander, Wallensteen, 2007, s.700). En etnisk konflikt kan definieras som en väpnad kamp mellan identitetsgrupper om ökad makt. Vad som avses med ökad makt kan variera. En etnicitet kan till exempel sträva efter att få en egen stat eller efter att få ökat politiskt inflytande och ökad jämlikhet inom den existerande staten (Jenne, Saideman, Stephen, Lowe, 2007, s.540).

Hur de etniska konflikterna gör sig gällande kan variera. Det kan röra sig om fullskaliga krig på nationell nivå, men det kan även röra sig om motsättningar och stridigheter på lokal nivå (Collier, 2007, s.57).

Etniska konflikter har särskilda karakteristika vad gäller orsaker, förlopp och möjliga lösningar. För dessa kommer jag nu kort att redogöra.

2.1 Orsaker till etniska konflikter

Många samhällen är idag multikulturella. Detta i sig behöver inte medföra konflikt. Collier menar att de etniska konflikterna uppstår om samhället i sig är känsligt för konflikter till exempel på grund av ekonomiska svårigheter eller brist på förnödenheter. I sådana fall är det naturligt att de med samma etnicitet går samman mot de med annan etnisk tillhörighet. När dessa konflikter uppstår cementeras etniciteterna och deras osämja, vilket gör att konflikterna kan vara särskilt svåra att lösa eller gör så att motviljan mot den andra etniciteten lever kvar trots att konflikten upphör (Collier, 2007, s.56).

Det som ofta framhålls av politiker och journalister som den avgörande faktorn till om det uppstår en väpnad konflikt är det långa, historiska och djupt ingrodda hatet som kan finnas mellan etniciteter (Brown, 1997, s.3). Detta benämns inom konfliktforskningen som "Ancient Hatreds". Det är dock en allmänt vedertagen uppfattning att denna förklaring enkom är för enkel för att förstå varför etniska konflikter bryter ut (Rothchild, 1997, s.17).

En annan vanlig orsaksförklaring är att den ena etniciteten under en lång tid dominerat den andra. Den underlägsna etniciteten kan ha haft sämre levnadsförhållanden, levt i förtryck, inte erhållit samma rättigheter eller inte haft politisk representation. Om minoriteten inte uppfattar det som att de på laglig väg har möjlighet att förändra detta mönster är en väpnad konflikt svår att undgå (Burg, Shoup, 1999, s.04-05).

Plötsliga förändringar i den nationella politiken kan också utlösa etnisk konflikt. Ett exempel på detta är om ett nationalistiskt parti kommer till makten

och statens institutioner och lagar inte kan kontrollera makthavarnas beteenden gentemot de andra etniciteterna. Om nationella extremistgrupper får internationellt stöd och sponsring kan detta föda konflikter eller förvärra de som redan existerar(Burg, Shoup, 1997, s. 4-5).

De etniska konflikterna kan också komma ur oenighet om vem som har rätten att bestämma över eller bosätta ett visst territorium(Brown, 1997,s.101).

2.2 Förlopp och särdrag

Generellt kan man också säga att hur våldsam en etnisk konflikt blir beror på om den äger rum i en demokratisk stat eller inte. I demokratiska stater har etniska grupper ofta en möjlighet att få sin röst hörd på fredlig väg, då deras rättigheter är institutionaliserade. Om en konflikt uppstår och i slutändan leder till ett fredsavtal kan denna uppgörelse också institutionaliseras, vilket minskar risken för att konflikten ska återupptas då det blir lättare för de etniska grupperingarna att tro på att avtalet ska hållas av alla parter(Burg, Shoup, 1997, s.05).

Etniska konflikter är speciella för att de inbegriper så många i samhället. Gränserna mellan vem som är civil och vem som är soldat suddas ut, vilket har många konsekvenser. Propaganda är ett vanligt medel i etniska konflikter. Genom propagandan får ledarna sina egna etniska grupper att samlas kring samma mål. Mycket av propagandan är inriktad på att spä på misstron mot den andra etniciteten. Detta leder till att de etniska slitningarna blir större än de var innan konflikten började(Collier, 2007,s.56).

Etniska konflikter utgör ett större hot mot civila än vad mellanstatliga konflikter gör. Detta beror inte enbart på att civila är aktiva i striderna på ett annat sätt än i mellanstatliga konflikter, utan även på att civila utgör direkta mål. Alla inom en etnicitet, så även civila, utgör rollen som fienden. Etnisk rensning utgör det grövsta beviset på detta. Etnisk rensning kan ske genom olika metoder som systematiska våldtäkter, avrättningar, tvångsexil eller folkmord. De stora angreppen på civila är en orsak till varför etniska konflikter skapar överlägset flest flyktingar(Saideman, 2001, s.03).

Trots att etniska konflikter utspelar sig inom stater är det inte ovanligt att utländska aktörer är ingriper. Det kan bero på humanitära skäl, ekonomiska skäl eller på en rädsla att konflikten ska sprida sig till den egna staten(Saideman, 2001, s.2-3). De etniska spänningar som finns i konflikten skulle kunna få fäste i andra stater som innehysar folk av samma etnicitet, så internationella aktörer kan ingripa i etniska konflikter för att på så sätt försvara sin egen säkerhet(Saideman, 2001,s.14). Det kan också vara så att en internationell aktör deltar i konflikten till följd av att den har samma etnicitet som en av de stridande parterna och därmed känner samhörighet med dem(Saideman, 2001,s.181).

2.3 Konfliktlösning

Det råder delade åsikter om möjligheterna och tillvägagångssätten för att lösa etniska konflikter. Collier menar att det är orimligt att tro att det går att helt radera ut etnisk konflikt från ett multikulturellt samhälle. Det man däremot bör sträva efter är att eliminera de väpnade etniska konflikterna (Collier, 2007, s.56). Hur svårlöst en etnisk konflikt är beror på hur länge den pågått, vilka mål de stridande parterna har med sin medverkan, och vilken typ samhälle den äger rum i. Konflikter som har religiösa förtecken har till exempel mindre chans att lösas med hjälp av fredsavtal (Harbom, Melander, Wallensteen, 2007, s.701).

Ett sätt att få slut på etniska konflikter är genom att skapa en självständig stat för den etniciteten som inte sitter vid makten. Fördelen med detta är att de etniska grupperna inte behöver samarbeta eller dela på makten, vilket kan bli mycket svårt efter en lång historia av strider och misstro (Downes, 2006, s.49). Nackdelen är att det sällan är enkelt att dra nya gränser. Folk från de olika etniciteterna lever ofta sammanblandade, och därmed skulle de behöva fortsätta leva med varandra inom de nyskapade staterna. Troligtvis innebär detta inget slut på våldet. Ett alternativ är då att tvångsförflytta människor så att det skapas två homogena stater, men detta är sällan en populär metod (Burg, Shoup, 1999, s.10). En annan risk med att skapa nya stater är att konflikten enbart bytet skepnad från en inomstatlig till en mellanstatlig konflikt (Downes, 2006, s.49).

Många förespråkar att etniska konflikter bör lösas genom institutionella regler och lagar inom den existerande staten. Grupperna bör samarbeta och vem som har makten bör bestämmas genom proportionella val. På detta sätt försvaras de olika etniciteternas rättigheter och möjligheter att påverka sin situation med politiska medel. Denna idé kan dock vara svår att genomföra, då de etniska grupperingarna har en långvarig historia av att inte lita på varandra bakom sig (Burg, Shoup, 1999, s.8).

Om man undersöker de etniska konflikter som inte längre pågår visar det sig att majoriteten av dem har fått sitt slut efter att den ena parten vunnit genom militärt överläge. Ett mindre antal av konflikterna nådde fram till fredsavtal genom förhandlingar. Det är också vanligare att de konflikter som får sitt slut genom förhandlingar återupptas vid ett senare skede (Harbom, Melander, Wallensteen, 2007, s.702).

3 Det etniska säkerhetsdilemmat

Som nämndes i inledningen har det etniska säkerhetsdilemmat sin grund i teorier om mellanstatliga konflikter och relationer. Säkerhetsdilemmat är i grunden ett realistiskt begrepp. Dilemmat utgjorde en del i den pessimistiska syn på internationellt samarbete som realisterna hade (Baylis, Smith, 2001, s.257).

Idén om säkerhetsdilemmat grundades av Herbert Butterfield och av John Herz på 1950-talet (Roe, 2002, s.58). Enligt teorin om säkerhetsdilemmat finns det en konstant risk för krig mellan stater, som samarbete inte kan råda bot på. Detta överhängande hot kommer från att en stat inte kan lita på att de säkerhetsåtgärder en annan stat vidtar, som att de till exempel bygger ut sin armé, inte kommer att användas för att attackera dem. Till följd av detta rustar staten själv upp sin armé, vilket kan uppfattas av andra stater som en aggressiv handling. Detta leder till en form av säkerhetskapplöpning, och troligtvis krig, trots att båda staterna enbart hade sin egen säkerhet i åtanke. Grunden i säkerhetsdilemmat är således misstroende, informationsbrist och rädsla (Baylis, Smith, 2001, s.258). En annan grundläggande del av säkerhetsdilemmat är att det är ”tragiskt”. Tragiken kommer från att staterna hade besuttit större säkerhet om de inte hade mistrott den andra parten och börjat delta i den onda cirkeln av säkerhetskapplöpning (Roe, 1999, s.186).

3.1 Det etniska säkerhetsdilemmat

Termen säkerhetsdilemma har efter kalla krigets slut kommit att appliceras även på etniska konflikter. Principerna är densamma som för stater. Det etniska säkerhetsdilemmat innebär att grupper inte kan lita på varandra på grund av tidigare händelser, beteenden och motsättningar. Detta gör att de agerar för att skydda sig vilket den andra gruppen uppfattar som ett hotfullt beteende och därför väljer att öka sin egen säkerhet, vilket precis som i mellanstatliga konflikter leder till en säkerhetskapplöpning (Roe, 1999, s.188).

Det speciella med just etniska konflikter är att de är så historiskt förankrade. De traditionella motsättningarna förs över från en generation till nästa vilket gör att det etniska säkerhetsdilemmat kan leva kvar långt efter det att den väpnade konflikten fått ett fredligt slut (Wallensteen, 2002, s.171)

3.1.1 Förutsättningar för ett etniskt säkerhetsdilemma

För att det ska röra sig om ett etniskt säkerhetsdilemma finns det fyra krav som bör vara uppfyllda.

En förutsättning för att det ska existera ett säkerhetsdilemma är att det finns fördelar för parterna i konflikten att använda sig av förebyggande våld. Det ska också finnas tydliga fördelar med att vara offensiv framför defensiv. Något som ytterligare förvärrar säkerhetsdilemmat är att båda parter vet om att det finns fördelar med att agera offensivt mot den andra, vilket spär på rädslan för att den andra kommer att attackera (Roe, 2002, s.60).

Ett andra krav är att aktörerna i konfliktens grundläggande mål är att sörja för sin egen säkerhet. Om de har andra ambitioner med att inleda en väpnad konflikt är de inte defensivt motiverade och de kan då inte anses vara offer för ett etniskt säkerhetsdilemma (Melander, 1999, s.21).

Den tredje förutsättningen för att vi ska kunna tala om ett säkerhetsdilemma är att strävan efter att förstärka den egna säkerheten, försvagar säkerheten för den andra parten. Detta är fallet i den tidigare nämnda upprustningen av den egna armén. Ett sådant handlande gör den andra parten mer sårbar eftersom de inte kan lita på att upprustningen sker av defensiva orsaker (Melander, 1996, s.22).

Ytterligare en förutsättning för ett etniskt säkerhetsdilemma är att det råder osäkerhet om vilka avsikter den andra parten har. Det finns aldrig några garantier för att den andra kommer agera på ett eller annat sätt, och i denna situation blir det säkrare att misstro den andra etniciteten (Melander, 1999, s.23)

Den sista förutsättningen för ett etniskt säkerhetsdilemma är att konflikten utspelar sig i anarki. Under anarki finns det ingen statsmakt som kan stå för beskydd. Det blir därför en nödvändighet för de etniska grupperna att själva sörja för den egna säkerheten (Kaufmann, 1996, s.147). Kravet anarki kan dock diskuteras. Både Posen och Kaufman menar att det etniska säkerhetsdilemmat även kan göra sig gällande i stater som håller på att falla samman, eller som kan kategoriseras som en svag stat (Collins, 1998, s.262).

3.2 Hur man löser det etniska säkerhetsdilemmat

Efter andra världskriget har fredsavtal ingåtts i 13 statsbyggnadskonflikter. Detta visar på att det finns möjligheter att lösa konflikter som är djupt historiskt förankrade och där motsättningar finns om vem som gjort den andra orätt (Wallensteen, 2002, s 171). Det etniska säkerhetsdilemmat kan, som jag nämnde i kapitlet om etniska konflikter, lösas antingen genom att skapa nya territoriella enheter eller genom att försöka förändra situationen inom redan rådande stater (Wallensteen, 2002, s.196).

Vissa menar att självständighet för den etniska minoriteten skulle lösa problemet med det etniska säkerhetsdilemmat. Kaufmann menar till och med att detta är det enda sättet att få bort parternas incitament att strida med varandra, då

han anser att det är själva sammanblandningen av de etniska grupperna som skapar konflikterna (Downes, 2000, s.50). Det finns dock risk att en gränsdragning skapar nya problem. Dels är de etniska grupperna inom en stat oftast inte så uppdelade att det lätt kan dras gränser utan att flytta på folk och på så sätt bryta upp kontaktnät och relationer. Om folk tvingas flytta mot sin vilja är det troligt att de skyller detta på den andra etniciteten, vilket leder till ett ökat etniskt säkerhetsdilemma. Om man inte flyttar på folk bildas det nya minoriteter i den nya staten. Att dra en gräns mellan grupperna kan också innebära att klyftorna mellan folken ökar. Det enda vi gjort då är att bytta det etniska säkerhetsdilemmat mot ett mellanstatligt säkerhetsdilemma. Det blir då sannolikt väldigt svårt att ha ett regionalt samarbete (Wallensteen, 2002, s.195). Ett sätt att minska riskerna självständigheten för med sig är att även satsa på andra åtgärder som demilitarisering, demokratisering och diskrimineringsåtgärder (Wallensteen, 2002, s.196). Självständighet har även fördelen att parterna inte måste desarmeras. De kan då känna att de har en större säkerhet än de skulle haft utan vapen, inom samma stat som sina antagonister(Downes, 2000, s.50).

Om självständighet inte är att föredra återstår möjligheten att försöka åtgärda problemen inom den existerande staten. Vad som då skulle krävas är en satsning på att minska diskrimineringen av den etnicitet som är i minoritet och se till att de känner att de har ett starkt beskydd. Om man önskar eliminera det etniska säkerhetsdilemmat med hjälp av avtal är det viktigt att ha en oberoende part som ser till att avtalen hålls och genomförs i praktiken och inte bara på pappret(Wallensteen, 2002, 172). Om den etniska minoriteten inte längre ser sig som förtryckt skulle de på sikt inte misstro den andra etniciteten. De skulle inte heller behöva ta till våld för att känna sig säkra. Detta i sin tur leder till att den etnicitet som är i majoritet inte behöver oroas för att den andra gruppen ska ta till våld, och grunderna för ett etniskt säkerhetsdilemma kan försvinna.

Ytterligare en metod för att få bukt med det etniska säkerhetsdilemmat är att rekonstruera identiteterna. Med detta menas att man försöker omkonstruera de etniska identiteterna genom att få människor att känna samhörighet på andra premisser än etnicitet(Kaufmann, 1996, s.152).

4 Idealtyper

Efter att ha begrundat de faktorer som är viktiga för att förstå det etniska säkerhetsdilemmat och efter att ha överskådligt studerat de egenskaper som etniska konflikter besitter kommer jag nu att skapa mina idealtyper av etniska konflikter. Idealtyperna har jag baserat på nedanstående faktorer. Jag vill dock poängtera att dessa faktorer inte behöver vara de enda rätta, men de är som sagt utvalda för att de i teori och empiri visat sig vara betydelsefulla samt för att jag anser att de på ett fruktsamt sätt kan föra diskussionen om det etniska säkerhetsdilemmat vidare.

Jag har identifierat fyra huvudkategorier av faktorer. Inom dessa har jag sedan urskiljt tre specifika egenskaper som de övergripande faktorerna kan inneha.

4.1.1 Mål

Den part i konflikten som inte tillhör regeringsmakten, minoritetsgruppen, kan ha olika mål med sitt deltagande i striden. Denna faktor utgör en orsak till de etniska konflikterna, men den är även väsentlig för hur en konfliktlösning kan eller bör se ut. Jag har här identifierat tre mål som varit mest framträdande i litteraturen. Målen är självständighet, regeringsmakt och ökad jämlikhet. Ökad jämlikhet används här som ett samlingsbegrepp för alla former av institutionella krav, exempelvis religionsfrihet, lika tillgång till skola och sjukvård och dylikt.

4.1.2 Statsskick

Vilken form av statsskick ett land har påverkar både hur de etniska konflikterna uppstår, hur de fortlöper samt hur en konfliktlösning kan gå till och vilket utfall vald konfliktlösningsmetod får. Även här har jag identifierat tre typer av statsskick som är väsentliga för teorin om det etniska säkerhetsdilemmat. Statsskickerna är demokrati, semidemokrati och anarki. Med semidemokrati avses här stater med stora brister inom de existerande lagarna och lagarna där även våldsmonopolet är instabilt.

4.1.3 Metoder

Vilka metoder som minoriteten använder sig av är även det en faktor av högsta betydelse. Framförallt har de valda metoderna konsekvenser för hur stora chanserna är att en konfliktlösning ska bli lyckosam, men det avgör också hur konflikten utvecklar sig och har viss betydelse för konfliktens orsaker. De metoder jag identifierat är väpnat våld, propaganda och etnisk rensning. I kategorin propaganda inkluderar jag förutom traditionell propaganda även andra former av politiska påtryckningar och opinionsbildande.

4.1.4 Internationell inblandning

Som tidigare nämnts i uppsatsens inledande kapitel kan internationella aktörer i hög grad påverka etniska konflikter. Jag kommer här att benämna graderna av internationell inblandning som ingen internationell inblandning, internationell medling samt direkt internationell inblandning. Med internationell medling menar jag att en internationell aktör går in för att medla och övervaka fredsprocessen. Med direkt internationell inblandning avses här fall då en internationell aktör går in i konflikten och stödjer den ena parten.

4.2 Idealtyperna

Genom att kombinera de olika faktorerna har jag konstruerat fem olika idealtyper av etniska konflikter. Precis som med faktorerna vill jag påpeka att det är fullt möjligt att dessa skulle ha kunnat utformas på andra sätt. Det är också möjligt att det går att skapa fler idealtyper än mina fem. Jag anser dock att de fem idealtyperna utgör en bra grund för en grundlig fortsatt analys.

4.2.1 En utesluten idealtyp

Det kan vid en första anblick tyckas konstigt att jag inte har med säkerhet som mål eller förebyggande våld som medel då dessa är grundläggande förutsättningar för ett säkerhetsdilemma. Anledningen till att dessa faktorer inte är med är att det inte skulle bidra till analysen att diskutera hur dessa två faktorer påverkas av säkerhetsdilemmat. Om jag hade haft med en idealtyp med säkerhet som mål, förebyggande våld som medel i en anarki så har vi grunden för teorin om säkerhetsdilemmat och kan helt enkelt applicera teorin på denna konflikt utan några problem. Detta skulle som sagt inte tillföra något till analysen.

5 Tablå över idealtyper av etniska konflikter

Idealtyp	Egenskaper
Den återhållsamma konflikten	Målet är ökad jämlikhet Statsskicket är demokratiskt Metoden är propaganda Det finns ingen internationell inblandning
Den okontrollerbara konflikten	Målet är regeringsmakt Statsskicket är anarki Metoden är etnisk rensning Det finns direkt internationell inblandning
Den våldsamma konflikten	Målet är självständighet Statsskicket är semidemokratiskt Metoden är väpnat våld Det finns internationella medlare
Den återtryckta konflikten	Målet är självständighet Statsskicket är demokratiskt Metoden är väpnat våld Det finns ingen internationell inblandning
Den uppmärksammade konflikten	Målet är ökad jämlikhet Statsskicket är semidemokratiskt Metoden är väpnat våld Det finns internationella medlare

6 Analys

Idealtypstablåen visar upp de fem konflikttyperna jag identifierat. Frågan är nu vilken relevans det etniska säkerhetsdilemmat har i de olika konflikterna. I följande kapitel kommer de olika idealtyperna att analyseras en för en. I nästkommande kapitel kommer jag att redogöra för det sammantagna resultatet.

6.1 Den återhållsamma konflikten

Den här idealtypen har fått sitt namn av att våldet är begränsat. Minoriteten strävar efter ökad jämlikhet inom den existerande staten. De etniska motsättningarna visar sig främst genom propaganda. På grund av konfliktens lågmäldhet och på grund av att konflikten utspelar sig i en demokratisk stat finns ingen internationell inblandning

I demokratiska stater kan säkerhetsdilemman generellt inte uppstå. Det finns dock en möjlighet att den återhållsamma konflikten är ett resultat av ett etniskt säkerhetsdilemma ändå. Om den etniska minoriteten känner en oro för att demokratin är instabil och kan komma att falla sönder i framtiden kan denna rädsla leda till att en våldsamt konflikt. Så även om konflikten är återhållsam i nuläget kan våldet komma att eskalera om denna oro blir tillräckligt stark (Brown, 1997, s.100).

Att det saknas internationell inblandning kan vara ett problem vid en eventuell konfliktlösning. Om minoriteten får igenom sina krav på ökad jämlikhet finns det en risk att de inte litar på att denna nya jämlikhet kommer att implementeras i praktiken. Säkerhetsdilemmat medför här en risk för att konflikten, på grund av osäkerheten, återuppstår på sikt.

Jag anser att det etniska säkerhetsdilemmat inte är en trolig, avgörande faktor i den återhållsamma konflikten. Konflikten är snarare ett exempel på hur det etniska säkerhetsdilemmat kan komma att spela in om konflikten får en ny utveckling på grund av ett skifte i någon av idealtyps faktorerna.

6.2 Den okontrollerbara konflikten

I den här idealtypen pågår en etnisk rensning med regeringsmakt som mål. Eftersom den äger rum i en anarki saknas lagar och institutioner som kan

kontrollera konflikten, därav namnet på idealtypen. Det finns internationella intressen i konflikten och denna inblandning spär på den redan kaotiska situationen.

I det här fallet är det svårt att se hur minoriteten agerar utifrån ett säkerhetsdilemma. De har tydliga aggressiva mål och den metod de använder sig av är sannolikt inte vald för att gynna den egna säkerheten. Aggressivitet i sig behöver dock inte betyda att den etniska gruppen inte agerar för att skydda sin egen säkerhet. Den okontrollerbara konflikten kan vara ett resultat av ett långdraget och återkommande säkerhetsdilemma där våldet eskalerat efter hand och möjligtvis förvandlat en tidigare fredlig etnicitet till en aggressiv konfliktivare (Brown, 1997, s.109).

I den okontrollerbara konflikten är statskicket anarki, vilket är en av förutsättningarna för ett etniskt säkerhetsdilemma. Som tidigare nämnts beror det på att självhjälp blir en nödvändighet för att bevara den egna säkerheten. Om statskicket var anarki när konflikten inleddes kan det ha lett till att minoriteten utvidgade sin militära kapacitet för att staten inte kunde beskydda dem (Brown, 1997, s.108.)

Den direkta internationella inblandningen kan, om den internationella aktören har egen vinning i att konflikten fortskrider, aktivt försöka förhindra alla former av fredsavtal (Harbom, Wallensteen, 2006, s.625) Det är också möjligt att den internationella aktören sponsrar minoriteten och på så sätt gör att konflikten kan fortskrida och kanske eskalera.

Om minoriteten i den okontrollerbara konflikten inte lyckas med sitt uppsatta mål att ta över regeringsmakten kan konfliktlösning bli angelägen. För att omedelbart få ett slut på den etniska rensningen kan en ny statsbildning vara aktuell. Kaufmann menar att separata stater är det enda sättet att få ett långvarigt slut på denna typ av konflikt, då en etnisk uppdelning tar bort de incitament som funnits för etnisk rensning (Kaufmann, 1996, s.137).

Sammanfattningsvis kan sägas att i den okontrollerbara konflikten kan det etniska säkerhetsdilemmat varit orsaken till varför våldet gått så långt att det nu handlar om etnisk rensning. Frågan är om en separation av etniciteterna i olika stater verkligen är den optimala lösningen. Det är möjligt att det leder till att den etniska rensningen får ett slut, men samtidigt för en uppdelning i nya stater med sig alla de problem som redogjordes för i teoriavsnittet.

6.3 Den våldsamma konflikten

I den våldsamma konflikten är målet självständighet. Statsskicket är semidemokratiskt, och därmed får våldet större konsekvenser än i en demokratisk stat med välfungerande institutioner och lagar. Det utbredda väpnade våldet och statens oförmåga att hantera situationen leder till att internationella medlare väljer att engagera sig i konflikten.

I det här fallet när statsskicket är en semidemokrati kan säkerhetsdilemmat spela in på liknande sätt som i en anarki. I en semidemokrati kan statens kontroll

över institutioner och lagar känns osäker. Detta leder till att den egna säkerheten för de etniska grupperna får säkras av dem själva. När oron är stor för att någon form av förändring i maktbilden kan ske, till exempel genom att nationalisterna erhåller regeringsmakten, blir den egna säkerheten av högsta prioritet för de etniska minoriteterna (Brown, 1997, s.99).

I denna våldsamma konflikt är det en viktig fråga om självständighet för minoriteten kan lösa det etniska säkerhetsdilemmat eller om de internationella medlarna bör försöka sig på att förhandla fram en annan lösning. Kaufmann menar att den internationella aktören inte bör lägga energi på att finna någon annan lösning då han är av åsikten att en uppdelning i två separata stater är det bästa sättet att eliminera det etniska säkerhetsdilemmat. Han menar även på att två separata stater är det tillvägagångssätt som bäst skyddar medlemmarna av de båda etniciteterna (Kaufmann, 1996, s.137).

Att dela upp staten kan dock uppfattas som ett hot mot vissa människor. Andra minoriteter kan känna en rädsla för att bli utkörda ur sin stat. Detta kan i extremfall leda till etnisk rensning om minoriteten känner att de genom denna metod kan förändra den rådande etniska maktbalansen. Således kan en uppdelning leda till en kraftig förvärring av det etniska säkerhetsdilemmat (Melander, 1999, s.234).

Den våldsamma konflikten kan vara resultatet av ett etniskt säkerhetsdilemma då förutsättningen att den etniska gruppen befinner sig i en situation som kräver självhjälp uppfylls. Framförallt anser jag att det etniska säkerhetsdilemmat här bör begrundas när fredsförhandlingarna ska ta vid.

6.4 Den återtryckta konflikten

I den här idealtypen är målet självständighet och metoden väpnat våld. Konflikten utspelar sig i en demokratisk stat och makthavarna gör vad de kan för att trycka tillbaka våldet men är samtidigt inte intresserade av att ge minoriteten självständighet. Eftersom det är en demokratisk stat och våldet är måttligt finns ingen internationell inblandning.

I den här idealtypen har vi en demokratisk stat men det är möjligt att den är svagare än vad andra uppfattar den som. Ifall staten tidigare använt sig av våld för att hålla tillbaka minoriteten istället för att använda sig av de legala tillvägagångssätt som finns tillgängliga för att bemöta de etniska motsättningarna är det ett tecken på att staten inte är så demokratisk som den ger sken av (Brown, 1997, s.100). Om så är fallet kan konflikten ha haft sin grund i ett etniskt säkerhetsdilemma om minoriteten kände sig hotad av makthavarna. Detta kan även vara förklaringen till varför de nu använder sig av mer våld än regeringen och till varför de önskar självständighet.

Att minoriteten har gått ut med krav på självständighet, mot regeringens vilja, kan ha orsakat ett etniskt inledningsvis. När minoriteter ställer stora krav kan det provocera fram aggressiva reaktioner från regeringen, vilket i sin tur kan ha lett

till att minoriteten kände sig tvungen att ta till våld(Jenne, Saideman, Stephen, Lowe, 2007, s.541).

Precis som i idealtypen den återhållsamma konflikten kan avsaknaden av internationell inblandning bli ett problem vid eventuella fredsförhandlingar. Om staten ska kunna eliminera minoritetens krav på självständighet måste de istället erbjuda någon form av maktindelning och se över minoritetens rättigheter. Utan en internationell aktör som övervakar dessa nya avtal finns en överhängande risk att minoriteten inte litar på de efterföljs. När denna misstro gör sig gällande kan minoriteten komma att åter ta till våld eller att återuppta sitt krav på självständighet.

Jag anser att det etniska säkerhetsdilemmat har stor relevans i analysen av det återtryckta konflikten. I konflikten uppfylls inte kravet på anarki men den etniska minoriteten kan ändå agera i självhjälpssyfte om de känner en osäkerhet inför vad makthavarna har på agendan. Det etniska säkerhetsdilemma är även mycket viktigt att beakta när en lösning av denna konflikt diskuteras.

6.5 Den uppmärksammade konflikten

Den sista idealtypen är uppmärksammas internationellt och därför finns medlare på plats. Målet för minoriteten är ökad jämlikhet inom den semidemokratiska staten som inte har minoriteternas rättigheter institutionaliserade. De använder sig av våld för att nå sitt mål.

Våldet i det här fallet kan vara resultatet av en vapenkapplöpning som orsakas av det etniska säkerhetsdilemmat(Roe, 2002, s.61). Eftersom konflikter äger rum i en semidemokratisk stat har kanske inte den etniska minoriteten haft möjlighet att få igenom sina önskemål vad gäller jämlikhet via legala vägar, och de har därför fått ta till våld.

Eftersom det här är en internationellt uppmärksammas konflikt kan det gynna utgången av ett eventuellt fredsavtal. Om minoriteten i denna semidemokratiska stat under en lång tid har känt sig förfördelad och hotad av den sittande regeringen är det troligt att de inte skulle kunna lite på att regeringen höll sin del av avtalet. Ett sådant scenario kan lätt leda till ett säkerhetsdilemma. Om minoriteten misstänker att regeringen kommer agera mot avtalet, kan minoriteten välja att bryta avtalet dem själva och på så sätt få fördelen med förebyggande våld(Brown, 1997,s.104). När det nu finns en internationell, förhoppningsvis opartisk, medlare som kan övervaka situationen finns det inte samma anledning för minoriteten att oroa sig och därför mindre risk för ett säkerhetsdilemma.

Ett möjligt sätt att lösa det etniska säkerhetsdilemmat i den uppmärksammas konflikten är genom internationella satsningar på att omvandla denna semidemokratiska stat till en demokratisk. I en demokratisk stat har det etniska säkerhetsdilemmat inte samma genomslagskraft(Melander, 1999,s.234).

I den uppmärksammas konflikten ser jag det som troligt att det etniska säkerhetsdilemmat haft en roll i att konflikten idag är våldsamt. Om minoriteten

upplevt sig som hotad eller känt en oro över statens framtid är ökad jämlikhet ett sätt för dem att öka sin egen säkerhet. När detta inte kunde uppnås på laglig väg blev de tvungna att ta till våld för att bevara säkerheten för dem själva. I den här konflikten tror jag att det etniska säkerhetsdilemmat kan lösas genom att minoriteten får igenom de krav de ställt och genom att fredsavtalet noga övervakas av internationella, opartiska aktörer.

7 Sammanfattande diskussion

Efter att ha genomfört en idealtypsanalys av etniska konflikter anser jag att det är tydligt att det etniska säkerhetsdilemmat är en teori med relevans för dagens etniska konflikter. Vilken relevans teorin har beror dock på vilken av de olika idealtyperna det är vi studerar. Jag har dock funnit tydliga tecken på att det etniska säkerhetsdilemmat kan göra sig gällande, i viss mån, i samtliga idealtyper.

Det etniska säkerhetsdilemmat säger mindre om orsakerna till de konflikter som äger rum i demokratiska stater än de som utspelar sig i en semidemokrat eller anarki. Däremot så kan det etniska säkerhetsdilemmat komma att spela stor roll i dessa konflikter vid fredsförhandlingar eller om konfliktformen ändras.

Den direkta internationella inblandningen i en etnisk konflikt kan göra att det etniska säkerhetsdilemmat förstärks. Däremot är internationella medlare viktiga aktörer när det gäller att eliminera den osäkerhet och misstro som det etniska säkerhetsdilemmat medför.

Beroende på vilka mål den stridande minoriteten har i en konflikt så får det etniska säkerhetsdilemmat olika relevans. Dilemmat blir tydligast i de konflikter där minoriteten eftersträvar ökad jämlikhet. Dock så kan det etniska säkerhetsdilemmat visa sig även i de konflikter där målen är självständighet och regeringsmakten, men teorin blir minst relevant i den sistnämnda.

Slutligen har även konflikternas medel betydelse för hur relevant det etniska säkerhetsdilemmat är. I konflikter där målet är etnisk rensning är det tveksamt om det etniska säkerhetsdilemmat varit en bidragande orsak till konflikten. Att säkerhetsdilemmat är en bidragande faktor blir desto tydligare i konflikter där medlet är propaganda eller väpnat våld.

7.1 Framtida forskning

Forskning inom etniska konflikter ser jag som ett högst aktuellt område, dels för att det är den dominerande konfliktformen men även för att fortfarande finns många oklarheter vad gäller deras optimala lösningar. Hur etniska konflikter bör lösas varierar naturligtvis från fall till fall men jag hoppas att forskningen kan komma fram till nya och tydligare riktlinjer om tänkbara lösningar. Mitt eget arbete med idealtyper anser jag visar på en möjlighet konstruera modeller för hur etniska konflikter bör bemötas och min förhoppning är att framtida forskning kommer generera fler modeller över etniska konflikter som går att generalisera kring.

Det etniska säkerhetsdilemmat må vara ett omtvistat fenomen men jag anser att ökad fokus inom forskningen bör läggas på att förstå varför vissa konflikter

blir så långlivade och inte lyckas upprätthålla fredsavtal. Forskningen behöver inte söka förklaringar i termer av ett säkerhetsdilemma, men bör försöka finna svar på hur etniska motsättningar med djup förankring i historien går att råda bot på.

Personligen skulle jag vilja fortsätta arbeta med etniska konflikter. Ett möjligt nästa steg för mig efter denna studie är att gå djupare in på konfliktlösning inom etniska konflikter och undersöka vilka metoder som använts genom historien och vilka utfall de haft.

8 Referenser

- Baylis, John, Smith, Steve, 2001. *The Globalization of World Politics: an introduction to international relations*. 2nd ed. New York: Oxford University Press Inc.
- Brown, Michael E, 1997. *Nationalism and Ethnic Conflict*. Cambridge Mass: MIT Press.
- Burg, Steven L, Shoup, Paul, 1999. *The War in Bosnia-Herzegovina: Ethnic Conflict and International Intervention*. Armonk: ME Sharpe Inc.
- Chiro, Daniel, Seligman, Martin (red), 2001. *Ethnopolitical Warfare: Causes, Consequences, and Possible Solutions*. Washington: American Psychological Association.
- Collier, Paul, 2007. *Ethnic Civil War*. Harvard International Review, vol. 28, No.4, s.56-60.
- Collins, Alan, 1998. *The ethnic security dilemma: Evidence from Malaysia*. Contemporary Southeast Asia: A Journal of International & Strategic Affairs, vol. 20, No.3, s.261-279.
- Downes, Alexander B, 2006. *More Borders, Less Conflict? Partition as a Solution to Ethnic Civil Wars*. SAIS Review, vol. 26, No.1, s. 49-61.
- Esaiasson, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik, Wägnerud, Lena, 2004. *Metodpraktikan – Konsten att studera samhälle, individ och marknad, andra upplagan*. Stockholm: Norstedts Juridik AB.
- Harbom, Lotta, Melander, Erik, Wallensteen Peter, 2008. *Dyadic Dimensions of Armed Conflict, 1946-2007*. Journal of Peace Research, vol.45, No.5, s. 697-710.
- Harbom, Lotta, Wallensteen, Peter, 2006. *Armed Conflict, 1989-2006*. Journal of Peace Research, vol.44, No.5, s.623-634.
- Jenne, Erin K, Saideman, Stephen M, Lowe, Will, 2007. *Separatism as a Bargaining Posture: The Role of Leverage in Minority Radicalization*. Journal of Peace Research, vol.44, No.5, s. 539-558.

- Kaufmann, Chaim, 2007. *A Security Dilemma*. Harvard International Review, vol.28, No.4, s.44-49.
- Kaufmann, Chaim, 1996. *Possible and Impossible Solutions to Ethnic Civil Wars*. International Security, vol.29, No.4, s. 136-175.
- Lundquist, Lennart, 1993. *Det Vetenskapliga Studiet av Politik*. Lund: Studentlitteratur.
- Melander, Erik, 1999. *Anarchy Within: The Security Dilemma Between Ethnic Groups in Emerging Anarchy*. Stockholm:-
- Posen, Barry,1993. *The Security Dilemma and Ethnic Conflict*. Survival, vol 35, No.1, s.27-47.
- Roe, Paul, 1999.*The Intrastate Security Dilemma: Ethnic Conflict as a 'Tragedy'?*. Journal of Peace Research,vol 36,No.2,s.183-202.
- Roe, Paul, 2002. *Misperception and Ethnic Conflict: Transylvania's Societal Security Dilemma*. Review of International Studies,vol.28, No.1, s.57-74.
- Rothchild, Donald, 1997. *Ethnic Bargaining and the Management of Intense Conflict*. International Negotiation, vol.2,No.1, s.1-20.
- Saideman, Stephen M, 2001. *Ties That Divide: Ethnic Politics, Foreign Policy, and International Conflict*. New York: Columbia University Press.
- Wallensteen, Peter, 2002. *Understanding Conflict Resolution: War, Peace and the Global System*. London: Sage Publications.